

JANUÁR:

Farkas Wellmann Éva

Január 1.

Boldog új évet – kinek-kinek, amit a boldogság jelent.

Január 2.

Amikor az lesz a (vállalható) valóságod, ami körülvesz, megérkezel – írom egy levélben okoskodón –, de vajon lehet-e, kell-e segíteni annak, aki nem kéri?

Január 3.

Dsidánál olvasom: „Mások / minél nagyobb tornyot emelnek, / annál mélyebbre ások.”

Január 4.

Ez nem tudom, kinek a napja (nem az enyém).

Január 5.

Ha az ember egy napon belül utazik vonattal Békéscsaba és Budapest, illetve Budapest és Miskolc között, erős következtetésekre juthat – a berendezést, körülményeket nézve mintha nemcsak a szerelvények, hanem az emberek is osztályozva lennének; de legalább a Miskolci Nemzeti Színházban az Elza vagy a világ vége osztályon felüli humorral és mélységgel vigasztal.

Január 6.

Budapest. Egy kis utókarácsonyozás a bátyámékkal, tavalyból átlopott ünnep: gyerekizgalom, ajándékillet.

Január 7.

Tibor készülő Grendel Lajos-monográfiájának újabb fejezetét olvasom; sokan kedvet fognak kapni majd a korai regényeihez.

Január 8.

Ma megkeresett egy kedves fiatal hölgy, hogy elkészítette a Wikipédia-cikkemet, és nézzem át, hogy minden rendben van-e – ha a lexikon minden szerkesztője ennyire felkészült, azt hiszem, nincs veszve minden: többet tudott rólam, mint én magamról, legalábbis rendszerezettebben, érthetőbben.

Január 9.

A Bárkánál készülünk a 25. jubileumunkra, és ma már megvan a szerkesztőségi belső szavazásunk eredménye: idén hárman is kapnak Bárka-díjat: Garaczi László, Pécsi Györgyi és Vörös István – öröm, öröm!

Január 10.

Nóri beteg, ezen a télen már másodszor – pedig évek óta nem kapta el ezt a téli ragályt.

Január 11.

A Bárka-díjasok antológiáját szerkesztjük Szil Ágnessel (ahogy én szólítom, s csak remélem, hogy szereti: Ágikával) – utolsó simítások már ezek, nekünk pedig egy 25 éves kortárs irodalmi időutazás vége –, büntudat nélkül olvashattunk hosszú órákat naponta.

Január 12.

A beteg gyerekekkel való ücsörgés befelé fordítja a tekintetet, és terem egy verset.

Január 13.

A vallásszabadság 450. évfordulója – nem vagyok jó az alkalmi költeményekben, és ez sem az: de talán sikerült mondanom valamit arról, ami a mondanivalóm a témáról.

Január 14.

Nóri iskolai rajzai közt találok: a családom és én, két kört kell kitölteni szabadon – a családeba egy könyv kerül, az övébe egy csodaszép, sokszínű mandala.

Január 15.

Lackfi János és Vörös István vidáman dekonstruálták az irodalmi hagyományt a Békéscsabai Jókai Színház Vigadó-jában – és még ennél is felszabadultabban folytattuk az estét: életmentőek az emberi pillanatok, különösen a tél derekán.

Január 16.

Egész nap levelezés különféle ügyekben, de így legalább egy-egy kedves, maradandó mondat is röppen oda-vissza – mennyire fontos volna tudni róluk, figyelni rájuk rendszeresen, s még inkább: időt tölteni személyesen a társaságukban!

Január 17.

Életem első kézilabdameccsére (Békéscsaba-Győr) mentem el Nórival – tavaly kezdett bele a sportba, és a nagyoktól akar tanulni – hatalmas volt az izgalom, meglepő az érdeklődés, talán a fél város ott volt; nem kezdek el filozofálni rajta, a kulturális rendezvények látogatottságához végképp nem hasonlítom.

Január 18.

A Viszkis a moziban – örülök, hogy úgy sikerfilm, hogy nem rajzolja el a portrét... nagyon; egyes részleteiben egyenesen megrendítő.

Január 19.

Elképesztően hosszú út haza, Székelyudvarhelyre, miután a karácsonyt ellehetetlenítette a vasút (megszüntették a Budapest–Székelyföld vonalat) – végre együtt a szülőkkel, hosszú beszélgetések.

Január 20.

Itthon, Erdélyben igazi tél van, próbálok belefényképezni magamat, magunkat minél többször, minél nagyobb nyomatékkal.

Január 21.

Kolozsvár, ebéd barátokkal, emlékidézés, fésztelen kacagás semmiségeken.

Január 22.

Este Activity – hihetetlen, milyen viccesen-édesen-bosszantóan képesek összezárni ellenem a drágáim; végre egy játék, amiről ők is, én is azt gondoljuk, hogy megy nekem.

Január 23.

Elek Tibor és Erdész Ádám közös könyvbemutatója Gyulán és az összegyűlt népes közönség valami affélet üzen, hogy nem formaság a kultúra napját ünnepelni itt és most, így és velük.

Január 24.

Az első, kányádi iskolám képét találtam meg ma az interneten véletlenül – alig több mint egy évig jártam oda, de mai napig szinte mindenre emlékszem abból, ami ott történt.

Január 25.

Most már célegyenesben vagyunk, közeledik a Bárka-ünnep, és készülünk mi is, hogy minden tekintetben sikeres legyen a születésnap – 25 évesen illik legjobb erőben és derűben várni az elkövetkező évtizedeket.

Január 26.

Ég, szilfa, háztetők – ezeket látom a fürdőszobából reggelente, az ablak keretében; a színek, az elrendezés, de még a megvilágítás sem mindig ugyanaz, mostanában egy leheletnyit fényesebb a kivitel.

Január 27.

Egy örült naplója a Jókai Színházban – Katkó Ferenc fordításában és színészi értelmezésében; a hatás elemi, de nem lesz egyszerű írni róla.

Január 28.

Hóvirágok a kertben – az ősszel hatalmas darabokban felforgatott földkupacok alól bújtak elő úgy egy hete; Nórika hosszasan fényképezi őket; egyik szebb virág, mint a másik.

Január 29.

Az utóbbi időben sok Karinthy-paródiát olvastam – megelevenedik általuk a 20. századelő; vajon a mi századelőnket ki kelti életre?

Január 30.

Arra kellene folyamatosan törekednem, hogy megszabaduljak a van látszatát keltő szeméttől: a majdnem kifogyott tubusok, palackok, az utoljára nagyon régen használt ruhák csak elveszik, elhasználják a figyelmet – ahogyan a kiürült vagy hazug emberi viszonyok is.

Január 31.

A február hátha kiszabadítja a nyomdából új verseskönyvemet, a Parancsolatokat – Ferencz Zoltán díjnyertes grafikáival, az Evilági együttes CD-mellékletével.

